



Roger Español

“Gomazko balak mundu guztiari debekatzea nahi dut, ez soilik Mossoei eta Katalunian”

Urriaren 1eko Kataluniako autodeterminazio erreferendumean begi bateko ikusmena galdu zuenetik lehen aldiz mintzatu da publikoki Roger Español. Espainiako Polizia Nazionalak tiro egindako gomazko bala batek jota bizitza aldatu diote.



David Bou

@dvdbou

ARGAZKIA: VICTOR SERRA / LA DIRECTA

Bartzelonako Ramon Llull eskolan gertatu zen. Espainiako Poliziaren dispositibo zabal bat bozketa oztopatzeko hautestontziak eta botopaperak kentzera joan zen. Agenteen esku-hartzearen ostean, gomazko bala batek aurpegian jo eta astebetetik gora egon zen ospitaleratuta. Kataluniako Parlamentuak munizio hau debekatu egin zuen -herri presioaren ondorioz- 2014ko apirilaren 30ean, baina horrek ez zuen ekidin Espainiako Poliziak erabiltzea, betoak Esquadra Mossoei bakarrik eragiten baitie. La Directak esklusiban hitz egiteko aukera izan du berarekin.

Zerk bultzatuta joan zinen urriaren 1ean Ramon Llull eskolara?

Espainiako Gobernuak Kataluniarekiko egin duen bidea ikusi nuen, eta boto eskubidea eta biltzeko eskubidea ukaezinak direla uste nuelako bertan egon nahi izan nuen, nire presentzia baliagarria izan zitekeelako han.

Demokraziaren alde nago eta niretzat boto eta biltzeko askatasuna da demokrazia, bakoitzak pentsatzen duena modurik onenean esan dezala. Une horretan, bakoitzak uste zuena bozkatzeko modurik onena. Batez ere boto eskubidea defendatzera joan nintzen hara. Lehentasunezkoa zen botoa eman eta erabakitze aukera izatea.

Zure kasu zehatzetik harago, gertatu zena gerta zitekeela uste zenuen orokorrean?

Ez nuen inondik ere pentsatu Poliziak modu horretan kargatuko zuenik, ez egon ez zen bestelako biolentzia bati erantzun gisa soilik, baizik eta botoa ematera joan nahi zuen jendearen aurkako errepresio gisa. Ez nuen uste biolentzia eta errepresioa maila horietara helduko zirenik.

Nola bizi izan dituzu prozesu independentistako urte hauek, nola pentsatzen zuen Rogerrek orain urte batzuk eta zer pentsatzen du egun?

Oso gazte nintzenetik, ez dut ez banderetan, ez mugetan sinetsi, baina dena aldatu egin da azken urteetan Kataluniarekin egin duten politika txarra ikusi ostean. Horrez gain, uste dut Espainian, uste dut trantsiziotik hona hartutako erabakiak nahiko mingarriak izan direla. Orain urte pare bat ez nintzen ez independentziaren aldekoa ez aurkako, gehienbat nire gazte garaiko eta ondorengo bizipenengatik, pentsamendu anarkistaren bueltan ibili naiz, baina denborak aurrera egin ahala, Espainiako Estatuarekin kontsentsuzko irteera logiko batera heltzeko biderik ikusten ez dudanez, politika egiteko modu honetatik burua ateratzeko aukera bakarra alde egitea dela ikusi dut, independentzia bilatzea eta beste bide batzuk probatzea.

“Garbi esango dut, ni lehen ez nengoan independentziaren alde. Orain, politikoki, uste dut ezin dugula atzera egin”.

Ez zaitu beraz Espainiako jendearen aurkakotasunak mugitzen.

Bai zera! Kontrakoa, nik daukadan aurkakotasun bakarra Espainiako Gobernuarekin daukat, jendearen eta herriaren aurka inondik ere ez. Nik asko bidaiatu izan dut, musika taldeetan jotzen dut eta Espainia osoan eta alde guztietan ibili izan gara. Kanpotik etorritako familia eduki izan dut, nire bikotearen familia osoa andaluziarra da eta maitagarriak dira, ez daukat ezer Espainiaren aurka. Gustuko dut kanpora atera eta jotzea, Madrilera joatea eta jendeak nola erreakzionatzen duen ikustea, ongi pasatzea. Hau guztia ez da Espainiako herriaren aurka, Espainiako politikaren aurka baizik.

» “Hemendik aurrera gauzak beste modu batean ikusi behar ditugu, ez dut nahi nik neuk, ez Kataluniak kaka zahar honen parte izaten jarraitzerik”

Nolakoak izan dira gertatu zaizunarekiko erreakzioak, zerk lagundu zaitu eta indarra eman, eta zerk sentiarazi zaitu gaizki?
Nire inguruarekiko hitz onak baizik ez daukat. Jende guztia gainean izan dut, galdetu didate. Ni neu, estu sentitzera heldu naiz erantzuteko mezu asko nituelako, egin nahi bainuen, baina batzuetan pixka bat estresatzen nintzen. Oso ongi portatu dira nirekin, moduren batean edo bestean laguntzeko prest. Hedabi-

deei dagokienez, berriz, bi aurpegiak ikusteko aukera izan dut: salaketarako errespetuko kazetaritza batetik, eta erabat kanibala bestetik, edozeren gainetik pasatzeko prest, soilik argazki bila, sentsazionalista. Nire bikotekideak deika izan ditu sarri. Lehen egunetan, ospitalean kazetari bat baimenik gabe sartzen saiatu zen. Horrek eragin zuen ni ere gehiago bakartzea, eta eskertu nuen.

Babes politikorik jaso duzu? Jarri al da inor zurekin harremanetan?

Ospitalean Ada Colaren bisita jaso nuen, zer moduz nengoen galdetzeraz eta Bartzelonako Udala prozesu judizialean sartuko zela azaltzeraz etorri zen. Toni Comín kontseilaria ere etorri zen, Osasun sailetik, nire egoeraz kezkatuta eta nolabait lagundu zezakeen bere burua eskaintzeraz... orain, zoritxarrez, ezingo luke. ANC eta Òmnium ere jarri ziren nirekin harremanetan, baita Stop Bales de Goma eta Ester Quintana ere, bere bizipena kontatzeraz etorri zitzaidan. Garrantzitsua izan zen niretzat, aurrerantzean egin beharko dudana biderako prestatzen lagundu baininduen. Gertatu zena gertatu ostean zer nolako indarra duen ikusteak asko animatu ninduen.

Zer esperantza daukazu eta zer lortu nahi duzu orain hasiko den auzibidearekin?

Ahaleginduko naizen gauza nagusia, nahi eta desio dudana, mundu guztia- rentzat gomazko balak debekatzea da, ez soilik Esquadra Mossoei eta Katalunian. Urriaren 1ean antolatu zuten polizia operazioa ere salatu nahi dut, Gobernu batek erabaki baitzuen hori guztia. Egin zuten makurkeria ikusarazi nahi dut, pentsa dezatela pixka bat horrela-

ko erabakiak hartu aurretik zer maila- tara heldu daitezkeen, bulego batetik egiten baitute dena oso urrun geratzen zaiela. Pertsoneri min egiteko moduko mailetara heltzen dira politikariek har ditzaketen erabakiak. Han jende asko geunden, niri gertatu zitzaidana beste edonori gerta zekiokkeen, gomazko bala asko egin baitzituzten tiro Ramon Llull eskolan eta hori ez da onargarria, bide honetatik ezin dugu jarraitu.

Egun horren ostean, zer aldatu da zure pentsamenduan?

Pertsonalki gauza asko aldatu zaizkit. Baliteke oraindik oso goiz izatea, dena oso beltz ikusten dut eta beste modu batean bizitzen hasi behar dut. Ziurrenik ohituko naiz horretara ere eta Ester Quintanak esan zidanez, itzuliko da dena normaltasunera. Oraingo ez da bueltatu, eta horretan nago, baina herri honetan politika egiteko moduz dudana ikuskera aldatu da batez ere. Ez zait baxterez gustatzen. Urriaren 1ean marra gorri bat gurutzatu zela uste dut eta jada ez dago atzera bueltarik. Gerora, marra gorri gehiago pasa dituzte, Jordiak eta Gobernuaren parte bat espetxeratuta. Niretzat behintzat, egun horretan marra bat igaro zuten eta argi daukat ezin dela berriz ere gertatu. Hemendik aurrera gauzak beste modu batean ikusi behar ditugu, ez dut nahi nik neuk, ez Kataluniak kaka zahar honen parte izaten jarraitzerik.

Honen atzean helburu politiko bat bazuten, zurekin behintzat ez dute lortu.

Ez, nirekin guztiz kontrakoa egin dute. Garbi esango dut, ni lehen ez nengoen independentziaren alde. Orain, politikoki, uste dut ezin dugula atzera egin. ■



**LARRABETZUN,
EUSKARAZ BIZI**

www.larrabetzu.eus
udala@larrabetzu.eus
Facebook.com/Larrabetzu
Twitter.com/larrabetzuudala
Instagram.com/Larrabetzuko_udala

